

Komunikacija- bitan čimbenik u razvoju djeteta

Ljudi su društvena bića kojima je u prirodi komunikacija sa svojom okolinom. Narušavanjem komunikacije ujedno narušavamo i čovjeka kao cijelinu. Riječi čine velik udio našeg komuniciranja, no jesu li one najbitnije? Odrasli, a djeca osobito, većinom prate onu neverbalnu komponentu komunikacije što čine naš stav tijela, izrazi lica, gestikulacije, ton glasa i sl. Upravo ti, govorniku nesvjesni dijelovi komunikacije, slušatelju itekako pobuđuju svijest.

Designed by Pressfoto / Freepik

Možemo slobodno i bez ikakvog straha reći da komunikacija s djetetom započinje od samog začeća. Kako to? Vrlo jednostavno, uzmemo li za primjer pokazivanje emocija, što zapravo i činimo tijekom cijelog procesa komuniciranja, to se smatra prvim jezikom za izgradnju odnosa i privrženosti. Dijete osjeća majčino disanje, otkucaje njezina srca, a isto tako reagira i na razne vanjske podražaje. Sve to možemo svrstati u komunikaciju majke s djetetom. Po rođenju razvitak privrženosti se nastavlja putem raznih aktivnosti kao što su hranjenje, nošenje djeteta, pričanje te razmjenjivanje osmjeha. Nije uzaludna uzrečica kako osmijeh liječi. Roditelji svojim ponašanjem pokazuju ljubav prema djetetu te samim time utječu direktno na djetetov psihofizički razvitak, razvitak njegove osobnosti. U početku sve kreće igrom. Razvitak socijalnih vještina djeteta naravno ne možemo poticati samo putem verbalizacije, već dijete treba dovesti u situaciju gdje će upotrijebiti naučeno. Kao primjer može se dati situacija gdje se dijete mora ponašati pristojno. U datoj situaciji ono će pokazati naučeno te odgovarajuće ponašanje dodatno upamtiti i usvojiti.

Kroz život se susrećemo s raznim čimbenicima socijalizacije od kojih je prvi i najvažniji naravno obitelj. Uz majku, kao najbitniju kariku u početku, i ostale

članove obitelji djetete izgrađuje svoju osobnost. Upravo se u obiteljskoj sredini polaže kamen temeljac na kojem će se kasnije graditi i izgraditi vlastita osobnost. Na obitelj se nadovezuje grupa vršnjaka kao još jedan od čimbenika socijalizacije kojim djetete proživljava razna iskustva i koji značajno utječe na razvitak njegovih emocija i stavova. Također, kao poseban čimbenik navodi se i škola koja socijalizaciju djece provodi kroz razne nastavne programe kao pripremu za preuzimanje odgovornosti u odrasloj dobi, a samim time i u radnom procesu. U svakom okruženju važna je komunikacija jer se upravo putem nje vrši i utjecaj na djetetove mentalne procese, odnosno razvitak.

Designed by Pressfoto / Freepik

Poruke roditeljima

Premda često vjerojatno imate dojam kako djeca nisu doživjela poruke koje im želite prenijeti, one ostavljaju trag kojeg će s vremenom moći razumjeti i prihvatiti.

Slušajte dijete - svojim slušanjem pokazujete djetetu da vam je važno i ono samo, i ono što vam ima za reći. Pri slušanju djeteta usmjerite se na njegove osjećaje – da li je uzbuđeno, sretno, razočarano, tužno, osjeća se odbačeno – pokažite mu da to vidite.

Pratite crteže svoje djece. Crtnje je zapravo komunikacija djeteta sa svojom okolinom. Upravo sa tog papira možete doznati zadovoljstvo Vašeg djeteta kao i njegov vlastiti razvoj. Ukoliko Vam crtež bude nejasan, određeni elementi ne budu jasni ili pak ne znate kako da protumačite crtež, potražite mišljenje i objašnjenja psihologa. Oni će Vas uputiti na potencijalnu problematiku.

Designed by Freepik

Učinkovita povratna informacija: govori o opaženom, pravodobna je (istodobna sa situacijom ili slijedi odmah nakon), prilagođena je djetetu (razumljivost), usmjerena je na konkretno ponašanje, poručuje djetetu da ga razumijemo i nudimo mu pomoć.

Primjeri:

- „Strpljivo i pažljivo nižeš sve kuglice, posebno mi je zanimljivo kako si složila boje...“
- „Sviđa mi se kada mi tiho govoriš što želiš.“
- „Plačeš, vidim li dobro da si jako tužna? Kako ti mogu pomoći?“

Designed by Bearfotos / Freepik

Opisujući ponašanje djetetu dajete do znanja kako ste vi vidjeli, čuli i doživjeli ono što je dijete učinilo. Na taj način mu omogućujete da shvati kako njegovi postupci utječu na druge. Često smo skloni koriti dijete, ali na taj način dijete samo uči što je loše, ali neće naučiti što je dobro i kako se treba ponašati. **Stoga je pohvala najmoćnije sredstvo da naučite dijete kako se treba ponašati.** Kroz pohvale ćete mu pomoći da nauči cijeniti samoga sebe i da uoči vlastite vrijednosti.

Neučinkovita povratna informacija: govori o pretpostavljenom, govori o ličnosti djeteta a ne o djelu, vremenski je udaljena od događaja ili ponašanja o kojem govori, općenito komentira ponašanje a ne govori o konkretnoj situaciji, kritizira.

Primjeri:

- „Bravo, super nižeš kuglice!“
- „Kako si ti dobra!“
- „Opet plačeš, sigurno te Maša tukla, ne znaš se ti izboriti za sebe!“